

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2015 r. – City Train/EUIPO (CityTrain)**(Sprawa T-699/15)**

(2016/C 111/31)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* City Train GmbH (Ratyzbona, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Adori)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „CityTrain” – zgłoszenie nr 13 154 315*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 września 2015 r. w sprawie R 843/2015-4**Żądanie***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności decyzji EUIPO z dnia 9 września 2015 r. oraz nakazanie jej rejestracji graficznego znaku towarowego „CityTrain” zgłoszonego w dniu 8 sierpnia 2014 r. (zgłoszenie nr 13 154 315) ze wskazaniem kolorów „szary, jasnoczerwony” jako unijnego znaku towarowego dla towarów i usług objętych zgłoszeniem, należących do klas 12, 37 i 42.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 16 grudnia 2015 r. przez DD od wyroku wydanego w dniu 8 października 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawach połączonych F-106/13 i F-25/14, DD/FRA**(Sprawa T-742/15 P)**

(2016/C 111/32)

*Język postępowania: angielski***Strony***Wnoszący odwołanie:* DD (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)*Druga strona postępowania:* Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)**Żądania***Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:*

- Częściowe uchylenie wyroku w sprawach połączonych F-106/13 i F-25/14 z dnia 8 października 2015 r.;

— W konsekwencji:

Stwierdzenie nieważności obu decyzji FRA (kwestionowanej nagany I rozwiązania umowy zatrudnienia) nie tylko ze względów proceduralnych, ale także z innych względów podnoszonych w zarzutach skargi w pierwszej instancji;

Należyte zadośćuczynienie wnoszącemu odwołanie za krzywdę wyrządzoną rażąco niezgodnością z prawem i nieprawidłowością dochodzenia administracyjnego oraz decyzji w sprawie nagany. Krzywda szacowana jest *ex aequo et bono* na 15 000 EUR;

Należyte zadośćuczynienie wnoszącemu odwołanie za krzywdę wyrządzoną nieprawidłowością postępowania i decyzji w sprawie rozwiązania z nim umowy. Krzywda szacowana jest *ex aequo et bono* na 50 000 EUR;

— Obciążenie FRA kosztami postępowania w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, iż Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo badając wyłącznie zarzut proceduralny braku wysłuchania, który doprowadził do stwierdzenia nieważności obu decyzji, w sprawie nagany i rozwiązania umowy, oraz odmawiając zbadania pozostałych zarzutów podnoszonych w skardze. Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo oraz przeprowadził niepełne badanie stanu faktycznego, co narusza art. 47 Karty praw podstawowych oraz obowiązek uzasadnienia, zasadę prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości, zasady uzasadnionych oczekiwań oraz stanowi oczywisty błąd w ocenie.

2. Zarzut drugie, iż Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo odrzucając żądania wnoszącego odwołanie dotyczące krzywdy zarówno w zakresie decyzji w sprawie nagany, jak i w sprawie rozwiązania umowy.

— Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo w zakresie odrzucenia żądania zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną dochodzeniem administracyjnym, przeinaczył dowody, dokonał niepełnego badania stanu faktycznego, popełnił oczywisty błąd w ocenie, naruszył pojęcie dowodu w odniesieniu do istnienia szkody jako przesłanki odpowiedzialności pozaumownej, błędnie zastosował zasadę prawa do obrony i art. 86 ust. 2 regulaminu pracowniczego, naruszył obowiązek uzasadnienia, zasadę uzasadnionych oczekiwań i art. 15 dyrektywy 2000/43/WE⁽¹⁾.

— Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo w odniesieniu do odrzucenia żądania zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną decyzją w sprawie nagany, przeinaczył dowody, popełnił oczywisty błąd w ocenie, dokonał niepełnego badania stanu faktycznego, popełnił błąd prawny w ocenie krzywdy, naruszył obowiązek uzasadnienia i art. 15 dyrektywy 2000/43/WE.

— Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo w zakresie odrzucenia żądania zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną decyzją w sprawie rozwiązania umowy zatrudnienia, przeinaczył dowody, dokonał niepełnego badania stanu faktycznego, popełnił oczywisty błąd w ocenie, popełnił błąd prawny w ocenie krzywdy, naruszył obowiązek uzasadnienia, zasadę uzasadnionych oczekiwań i art. 15 dyrektywy 2000/43/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180, s. 22).